

ספר אֲרֹהֶר הַתְּרִקְוּבָה תִּקְרֹז מ'ג

מהתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי ז"ע

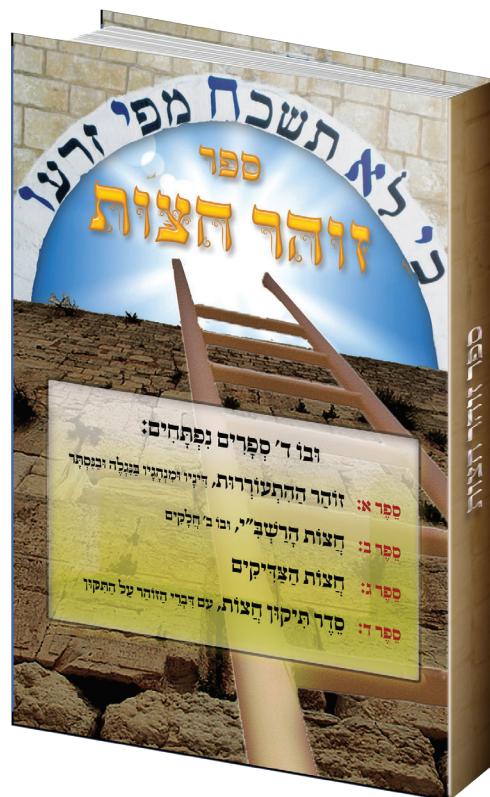
ספר מצדיKi הרבים

חלק ב'

אותן המתכונשין ביה ללימודו אוטו (הגר"א)
גודל זכות מזכי הרבים המותעסקים בלימוד והפצת הזוהר הקדוש
"כוכבי אור"
מוסרי ולומדי השיעורים בזוהר הקדוש, ומזכי הרבים בהפצת
הזהור הקדוש וምפרשייו

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי
סניף בית ים, 052-7651911
בנשיאותו כ"ק האדמו"ר מהאלמן שליט"א
לכבוד יומא דהילולא של המקביל האלקי צדיק יסוד עולם מלאך
ה' צבאות היריח הטוב מרכז רבי יוסף חיים מבגדאד זי"ע, ג' גז
אלול תשע"ב (ק"ג שנה [103] לפטירתו, תרס"ט-תשע"ב)

הקדמה

כידוע אמר חז"ל כל המזוכה את הרבים אין חטא בא על ידו (אבות פ"ה מ"ח) ועליהם נאמר דניאל יב, ומצדיκי הרבים ככוכבים לעולם ועד.

וביתר אמר הרשב"י הקדוש על העוסקים בלימוד הווהר הקדוש ומוסרי השיעורים שעיל זם מתקיים העולם וכל ההשפעות והטבות שיש בכל העולם בא על ידם.

ועוד שאין אורם כבה לעולם, וכמובא בהקדמת התיקונים דף י"ז עמוד א', וזה לשונו: "ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין ככוכבים לעולם ועד שלא אחשיך נהורה דילחון לעולם ולעולםعلمין".

וביאר הנגר"א ז"ל: ומצדיקי הרבים - רצונו לומר, אותן המתכונשין ביה ללימודו אותו עכ"ל. ובבארא לח' רואי ביאר: רצונו לומר שמותרים רבים שמנגלה להם חכמת הקבלה ויוכלו ללימוד סתורי תורה בספר הווהר עכ"ל.

וכידוע מה שפסק הכהן החיימ (סוף) ז"ל, שהלומד בספר הווהר הקדוש, גם بلا להבini נחשב לו ללימוד הקבלה וסתורי תורה.

ובביאור מתוק מדבר ביאר: ומצדיקי הרבים - ההינו שמזוכה רבים שלמדו בספר הווהר מכל זה רואים איך הלומדים והמעשים אחרים שלמדו - הם בבחינת כוכבים שמאיירים לעולם ועד, זכותן לנצח נצחים.

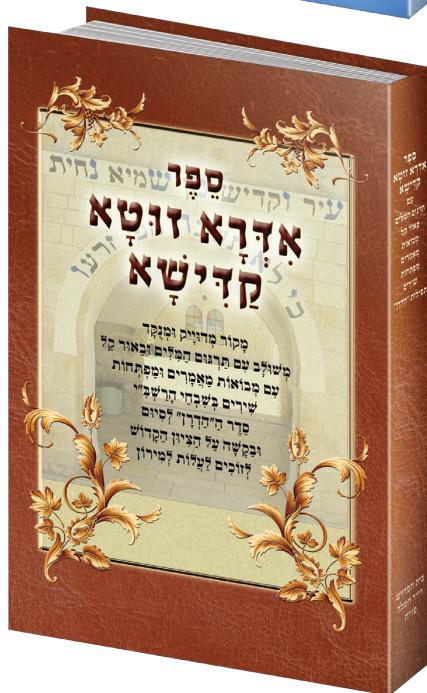
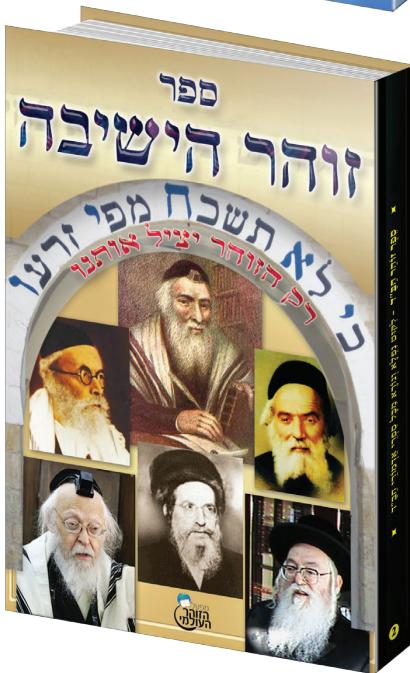
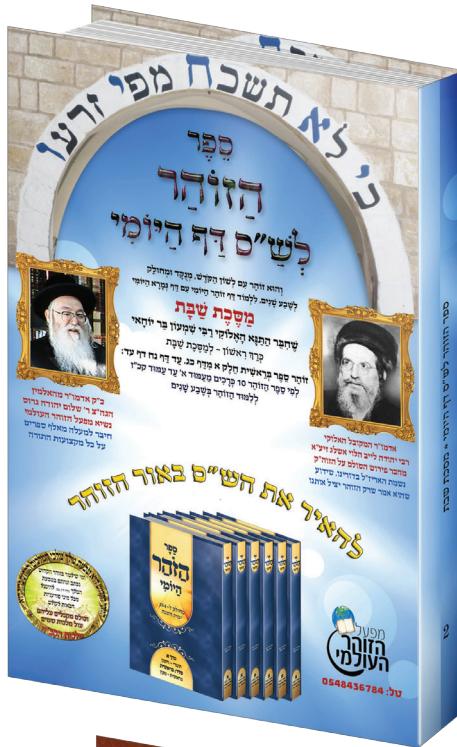
ובאמת ידוע שככל העוסק בלימוד הווהר הקדוש, שורשו מאימה עילאה דלית שום פגמו ואחיזה לסטרא אחרת בה.

ולכן כאשר האימה חופף על הבנים, הם אלו מארוי קבלה - וכמובא לעיל שככל הלומד בווהר הקדוש, הגם שאינו מבין נחشب מארוי קבלה - ממילא מרבה רחמים ושלום בעולם, ומרבה הדעת - ובזה תבוא הנאולה בב"א ברחמים (מהרהי' ורמ"ל ועוד).

ובודאי שככל הצדיקים ונשمات משיח מודים להם ומכיריהם להם טוביה על שטיהרו אויר העולם ומצילים את כולם מפערענות קשות רח"ל.

וכשתבוא הנאולה בב"א יהיה מהראשונים המקבלים פni משיח.

על כן כל אחד לא יאדר את הרכבת, ויזדרו להחיש הנאולה ברחמים.

**כעיה פתחו לי שעריך צדק אכוא בם אוריה יה
קווקיזי המהרה תשמענהאוני ירושלים בסאסא:
הה אלברתא איטיאוינו גראן עורי משם ג**

ספר כסא מלך

פירוש על תיקוני הרש"ב לשון הזהב מסודר משור
ותוי בפ"ל מגוית האור רוחה דוכשו יטפה נופת
על יושם מלך :

כל חזר לדבריו ולחזרו
יבחו ככמ' וגבה לתשיקתו
ווג' קומפלקס טריפטן. מונחים ייחודיים
ונכפה ישלב וכוחותיו שלצער. שום קומפלקס הגם סמוך
ש' לא מטה ברכותיו. גניון מושג' כוותרים דארכיטקטוניים וכוכבון
שלוטם בונגראן. כב' צוואר גל

רפס ורונגה

בצ'ון וסנהמה רכה, ע' סטודיפום זרוי וכונכר גוּאַנְדָה
וחיזכ'ן. קיילו גבל מושך מושג
אג' ליב בן כרך' משה זומבּונש' יט'

באמשנרד

סְמֵךְ תָּבוֹא מִשְׁמַרְתְּךָ יְשֻׁרְעָרָה נֶאֱמָנָה פְּנִים גְּדוּרָה נְפִיקָה:

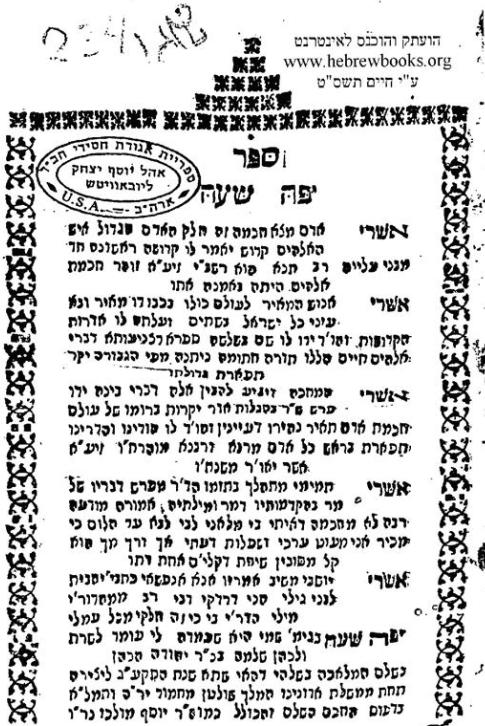
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תשס"ט

לפי נוסח לדמותו, מודר' אמשטרדם (שנת תע"ג, 1719) עט ביאור הנגר"א שכבר קנווטס אחר כך למהדרה היהיא ובו היגיה והעיר על מכבה וכמה שינויי גירסתו בספר ותיקו נמי לפי נוסח לדמותו עוד יותר של תקוני זהר, שהיה בידיו ושילבונו את דברי הגור"א בתוך הטकסט, כדי להקל על המען כדי להקל על המען רשותנו מספמי הדפים דפ"א (דפוס אמצע שצציאנו עליהם בפוגרים עגולים באיש כל מענו בספר נהדרה הגור"א, שנת חרכ"ז (בזהר צלים, שנת חשל"ט) ובו הוסטבו כאן לראיון מספמי העותקים שמהדרה לילנא עט ביאור סטינלאן (ילנא, דף) כדי שהלומד יוכל מדר לזראות וללמוד דברי הגור"א

וכן רצינו לח' השוואתו לדלי ספר המפרשים בספר זה
כמ'ק, ניצוי זוהר של הרוב רואון מליטיות), באר לח' רואי (הרוב צבי שפרא)
והמשפון בווט' הספר מופחתות עניינים ל"תקינו זוהר"
ומפתחות עניינים ל"בריאו הגר" א על הספר הנ"ל

בעזה"י המלמד לאדם דעת
הווכו לדפוס ע"י משה צוריאל

בנין ברק
שנת ח'ש"ע

ספר תיקוני זהר

אָז יְנַצֵּחַ עַל יְהוָה יְהוָה תִּרְאֶה

הערות וסדראי-מקומות למקבילות בכנלה ובנכתר

להרב אליעזר הרכבי [קורפל] ז"ל

אב"ד זאלאוו הסטוקה למינסק

מחבר "באער אליעזר" (ורשח, תל"ד)

על ית קרבן ה' ז' תר"ג

אנדרומכטה

אנדרומכטה

התקין מכתב-יד והביא לדפוס ותוסיף תולדות-המחבר
ופרשטייגיגול כתה"י לידו

הרבר ד"ר צבי ה"ג הרכב' בירושלים

הרצאת - הכהרים הארץ - ישראלית

ירושלים השלטה . ת"ד 2031 . התשל"ב

- שם שם 27 — אפילו נחט כרוכן על עקבו. עיל תחזי ד' גיט א' ושה'ג.
שם ב 15 — דהו בספינה דיזונה.
 כדאי' בפדרא פ' ותנומה פ'
 ויקרא ס"ס ח'.
שם שם 34 — ואם אברין דגונא
 דאיינן מארי ספינה. עי' זהק פ'
 ויקהל ד' קצ'ט א'.
בב א 15 — כנשר יעדנו דא
 ירושלים. עיל בהקדמה דיז ב/
 ולקמן ד' פ"ג סע"ב.
שם שם 17 — ובגינה מברכין בהון.
 עי' זהק בראשית ד' מ"ח א' ויקהל
 ד' ר"ה א' ועי' תשובה הגאנים
 שער תשובה ס"י פ' וטור או"ח
 ס"י רס".
שם שם 27 — דאקו מהוי בכל אחר
 דגלו ישראג. עי' מגילה ד' כ"ט
 א' וירא ק"כ ב' ושה'ג בארכות.
שם שם 36 — וטהול איהו שחוק
 הכתיל. עיל ד' עי' ב' ושה'ג.
בב ב 18 — דיפקון ישראג מון
 גלווא בדאננה. עי' שליחי סוטה
 ד' מ"ט ב' חלק צ"ז א' וזהר
 איך ק"ב ב/
בג א 21 — מאינון עמי הארץ
 דודמיין לבניין. עיל שליחי תמא
 ותמי' ד' קכ'ג ב' זהק בראשית
 ד' כ"ח א' ובהשומות שם רס"י
 ה' ושה'ג ולקמן ד' פ"ח ב/
שם ב 31 — דלא בעי רחומה על
 דריה. עיל חס'ט ד' קנו' ב'
 זהק נה ס"ז ב' וירא ד' ק"ז
 א' ועי' השומות ס"י י"ב ושה'ג
שם שם 40 — מאן בניו ירושלים
 בנא (לשכינתא). עי' בהקדמה דיז
 ב' ולקמן ד' פ"ז ב/
שם שם למטה להערכה ב — ד'
 ס"ז ע"ב. ד' ס"ז ב'/
- עפ' א 4** — לי' בחושבנה סליק
 תלתין ושיטת. עי' סוכה ד' מ"ה ב'
 וכיר פמ"ט. וחולין צ'ב א/
 וירושלמי עי' רפס'ב ותנומה וירא
 סיס י"ג מקץ ס"ז ושות'ט ס"ה
 זהק וירא ד' ק"ה ב' ובהשומות
שם ס"י י"ג.
- שם שם 13** — ודא אוור הנר דאייה
 אוריתא. עי' זהק פ' אמרו ד'
צ'ה א' ועי'ב.
שם שם 41 — לנווגס לא חזא חמאת
 פגימותא דסירה, ר'יה ד' כ"ג ב/
עפ' ב 3 — מאי בכשה בירחא
 דאתכסיא. ר'יה ד' ח' סע"א זהק
 וירא ד' קייד ב' אמרו ד' ק' ב/
 ולקמן תניה ד' קכ'ה ב/
שם שם 32 — וודוד בגין דא תקון
 מנא (ס) בתמני נימין. עי' עריכין
 ספ"ב ד' י"ג ב' ותנומה פ'
 בהעלותך ר'ס ז' וברבכה שם ס"י ח'
 ובשות'ט ס"י פ"א בד"א שאו זמרה
 כר'.
בב ב 15 — מרה חרבה דיליה. עי'
 עי' ד' כ' ב' זהק פ' וירא קייד
 א' ושה'ג ועי' תיקונים בסופו תג'ז
 ד' קפ"ה ב/
שם שם 20 — דאמרין הב חיבין
 גניהם. עי' שם י"ז א' ובסופו ח'ג
 קפיה ב' ותק"א ד' צ'ב א'.
שם שם 25 — ואיה' שחוק הכסיל.
 עיל ד' עי' ב' ובתיקונים בסופו
 ח'ג ד' קפ"ה ב/
שם שם 29 — מתני' צדיק ממנו
 בולען. ברכות ד' ז' ב' ועי' בסופו
 ח'ג ד' קפ"ה ב/
שם שם 34 — אילין עשו וישמעאל.
 עי' תיז ליט' א' ומש'ש.
פ"א א 5 — עבר' מכבה מצוה. סוטה
 ד' כ"א א'.

זה השער להן צדיקים יבואו בו

עמוי עשו
ספר

תיקוני חזהדר

שהחבר חזנא חאלדי רבי שמעון בן יוחאי ייעש

אשרי ארם שומע לו לשקר על דלחותיו יום יום

ונחכה לזכות אלה אביזיס יונן גל נזקן קרא נער טלית
נאריס קמחי וכי נפתחה לאכיהו אל אדים חות מטה
עם לומתית מסתות וונכסן געינן מער כהער עיגנטם
חוילא מיררים

טטעס ז' בפערתיך חוויא נפיך

החת ווילטן מודוטט שמלאן זולען מוכטאנא ירוש סיון
וועכטן מלכחו מאן

חלקן מוחוק ס'ג אמצע. פקעולטנטער' יצחיק נמי ארכיס קאַיישען זיין

תקינה ארבעין ותרין

תקונא ארבעין וחלת ליום ב"ד

(1) נרלה נאמנו נרלו מונצחוט (2) מה-ה' ק' כטב' הין לאר' ג' י'ג' וו'ת' ל'ט' נ'ג' נ'ג' כמו איזוינן דהילאנס תחר' ג' נס' ו'ס' יונק' יט' מ'ת' ג' (1) י'ג' ג'

תקונא ארבעין וארכען

כֵּן חור מִגְּדוֹלָה . אָלֶן : צמחיין דְּלַמְּדָרָיו פְּכוּרָם יְקִירָה . וְאָלֶן רֹחֲחָן דְּלַבְּגָרָדוֹן מַתְּלָגְלִיכִיס
טָלִין נְמָצֵין וְלֹחֲנָנוֹר מַהְוָסִינִיס . כֵּן חור אַפְּפִיק לְגַנְיָהוֹן לְכָלָחָר כְּדָקָה יְלָוָה . עַן פָּרִי וְלָ
חָחָ . עַזְּסָס פָּרִי וְלָנָה נְזָוִיתָא לְכָלָחָר כְּדָקָה יְלָוָה (כֵּן חור אַפְּפִיק גַּלְגָּה) . וְעַזְּסָס עַן
פָּרִי וְלָנָה עַמְוָדָה דְּלַמְּדָנִיכִיחָה . עַזְּסָס פָּרִי הָלָה קְדִיךְ . לְפָרָז וְעַזְּסָס עַלְלָאָרָן וְלָחַכְנִיכִתָּה
טָנִיא מַסְסָס דְּכָלָזְוָעִין חַטְבָּלִין סָס . וְלְכָלָפְּקָהָלָה בְּטָרָס וּרְמָה . נְמָנְדָד לְגַנְיָן חַרְגָּעָן סָס' גַּלְגָּה
חַגְוָרָה לְגַנְיָן יְקִיס . אַלְמָן וְלֹחֲמָלָל מַפְּשָׂא וּרְמָה טָוָה חַוָּר לְגַוְיָה הָלָרָן יְגָלָה וּמְלָגָה
גְּרָכְלָן מִינָה . כֵּן חור לְסָס דְּרָבִיתָה מַהָוָן רְמָנִיס לְתָחִיתָה גְּנִיסָס גַּלְגָּה . גַּלְגָּה
וְלֹחֲגָר נְסָמָתִיס :

תקונא ארבעין וארכען

בראשית חַמְן תְּרִי חַמְן הַס וְגַלְיָאָה לְחַמְרָה זְהַמְרָה גְּזַקְעָת
גְּסָמָלִים . (1) מַלְרָתָה כְּתָבָה חַסְרָה וְלָלָה הַמְּוֹיָתָה וְכָכָבָה הַלָּלָה
הַלָּלִיז דְּהַרְיְוִיחָה לְרַגְמָנָה פְּטָלָגָן וְלָעַגְמָנָה וְלָעַגְמָנָה
מַלְרָתָה נְהָרָה לְחַרְסָמָה וְלַחְמָרָה נְהָרָה נְהָרָה גְּזַקְעָתָה גְּזַקְעָתָה
חַלְלִיז הַחַמְרָה כְּבָרוֹן לְמַמְלָתָה סְוִוָּה וְלְאַמְּמָרָה לְקָטָן לְמַמְלָתָה כְּלִילָה לְלִילָה
לְמַמְרָדָרָק . אַתְּ הַמְּמָרָדָרָבָרָלְגָן זְנוּנָרָיָן . וְאַתְּ הַמְּמָרָדָרָבָרָן רָוָה וְלְמַמְלָדָן .
וְכָמָס דְּסִירָהָה נְהָסָס מְנָסָס וְלָא חָרָה . נְהָסָס יְהִיאָן לְהָסָס
(2) גְּזַקְעָתָה אַמְרָתָה לְעוֹגְלִיחָנִי טְרוּטָה . דְּסִיכִי קְרִיךְ כָּגָן גְּלָעָדי מְלָהָה לְמַסְכָּנָה . וְכָנוּנוֹת
דְּהַלְוָן כְּכִינָהָה וְזָוָלִי וְהָמָן דָּה . וְעַלְלָכִירָה מָן דָה וְרוֹתָה דְמָנָה וּמְמָנָן דָה מָן דָה
תְּהָלִים סָס זְכִי לְוָסָס צְכִינָהָה לְהַלְאָה מְקָנָה . וְמוֹקָלָתָה מְנָהָה וְלְחַמְרָה נְיָהָה סָס פָּמָס וּמָנָן
גְּזַקְעָתָה זְכִי לְוָסָס צְכִינָהָה סְמִיחָה קְרִישָׁה מְקָנָה . וְגַזְעָתָה מְקָנָה זְכִי
בְּמָלִי גְּנָגָה . וְבְכִי סָהָבָה בְּנָהָבָה אַסְתָּה בְּנָהָבָה זְכִי זְכִי
לְגַוְיָה פָּרָה . וְלְכִי סָהָבָה בְּנָהָבָה זְכִי זְכִי :

תקונא ארבעין וחמשה ליום כ"ג

בראשית זְרָה גְּקִיסָס . גַּזְגָּז טִיְס . יְמָלָה דְּהַמְּוֹרָה וְלְמָלָרָה
קְאַלְעָתָה גְּזַקְעָתָה אַלְמָזָה זְרָה נְמָצָה חַיָּה וְנְמָנָה יְשָׁמָךְ עַלְלָה הַלְּבָבָה
יְמָטְלָתָה לְהַזְּרִיחָתָה זְרָה אַלְלָה קְאַלְעָתָה נְמָצָה לְמָלָקָה זְרָה
זְרָה מְמִינָה זְרָה יְלָקָה גְּזַקְעָתָה זְרָה זְרָה יְשָׁמָךְ דָה חַרְחָה זְרָה
קְהָנָה , (3) עַמְּגָן, גְּזַקְעָתָה וְלְקָהָן גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה
זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה
סְרָעָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה
וְהַקְּרָאָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה
זְרָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה
זְרָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה
זְרָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה זְרָה גְּזַקְעָתָה
(4) אַיִינָן וְסַגְוָרָס גְּזַקְעָתָה מְלָאָה יְמָרָה עַלְלָה
זְגָעָה בְּפָתָח אַסְתָּה מְלָאָה זְכִינָה יְמָרָה יְמָרָה עַלְלָה זְגָעָה וְחַגָּעָה
גְּטוּרָה זְגָעָה תְּהָלָה גְּעַלְלָה רְלָחָה גְּנָמָה גְּזַקְעָתָה זְגָעָה :

פתחו לו שעריו צדק אבא בם אוריה יה:

ספר

תקוני חזהר

שחבר הדתנא האלקין רבי שמעון בר יוחאי זי"א

אשר נלה סרו שביעים פנים ל תורה פנים המאים נטלה בראשית
הוקבעו בדפוס פעמים רבות והן הווים יצא לאור בתוספת נוף באותיות
נדולות וטבוקות.

ועד חוכה יתרה פירוש נפלא קב ונקי תגרא בשם

בנינו

סאת הרהץ הנאנן האורי התפזרטם בכל קצו ארץ אשר כל זו לא
אנט לה ולכל חותם לא עטטו כי מלאן ה' עצאות הו
כדרור יוכף חיים יצו כנטהרד אליליך בכמה רדי משה חיים זייל
ע"י המשתרלים והטול האחים טוי ישראל וטוי נתנאל
וטוי בנימין שאולופף יצו

ברך שני

ירושלים תובב"א

פעה"ם

שנת תרכס ג' דמ"ק

ע"י חסיה בן-צין טרכז חון יט

אשר אדם שומע לי לשקר

בדואו הרין פעווי ושותפו הי

עם פ' תקונא תרין וארבעין ותל'ת וארבעין בינויו

ויהרא. ווירק לה באתר אהרא. גראם לה למקהו יבשה מסטריה דאסטלק נגייעו ויהרא טינה ואשפתארת איהו יבשה. ורא גרים חרבן ערמא. ופיר אפטמר ונחר יחרב ויבש דאייהו נחר דנטיק מעדו דאסיך ליה לנו דאייה אויריתא שבע"פ דאייה מתשקיא מאורייתא דבקתנ דבלילא נ"ז סדרים אויריתא:

תקונה ארבעין וחלה ליום כ"ב.

בראשית פון אתר זג"ש. ורא איהו ונחר יחרב ויבש. בחרוא זמנא דאייהו יבש ואיהו יבשה. צווחין בגין לרטא ביהרא. ואמרין שמע ישראל ואין קול ואין ענה. הריד או יקראנגע ולא ענה ורכבי פאן גרים דאסטלק קבלה וחכמתא מאורייתא דבע"פ ומאורייתא דבקתב. ונרים דיא ישילדן בהז. ואמרין דלא אית אלא פשת באורייתא ובחלמודא. פונדי פאלו הויסלק נגייעו מהרא נחר ומרהו נן. ווי ליה טב ליה דלא אטברי בעלמא. ולא يولית ההיא אויריתא דבקתב ואורייתא דבעל פה. דארחשה ליה באלו אחר עלא ליהו ובהו. ונרים עניותא בעלמא ואונך גלוותא. ויאמר אלקים תרשא דארין דישא וכו'. אמר ר אלעור אבא. והא קרא לאות יבשה פאן פרדיא הארץ. אל בריה כי אוליף תיוקתא לכל בני ערכא. דאם בר נש יחוור בתיקתא. נתית לה נגייעו דאסטלק וט דהוה יבשה קרא לה ארין. ונחר דהוה חרב ויבש. קרא ליה מקו הפלים ויטים. הה"ד ויקרא אליהם יבשה הארץ ולטקה הפלים קרא יטום. בההוא זמנא דאתקורי הארץ. מה כתיב ביה. ויאמר אלקים פרדיא הארץ. לאפקא זרעין ואיבין דאיינן נשבתין בל חרד לונירא אלין נשבתין דאתגנוו מבורקי יקריה. ואלין רוחין דאתגנוו מפלאלבים ואלין נשבין דאתגנוו מאפזים. כל חרד לגיניזו לכל חרד ברדא

חזה נטלת זינקלע צמים גסוו ולודק מל צלון יכל כמה"ס מאיין זיל: גראם לה למסוי יכסה מסטריה. פין כי גטפסה זימה לבון כל לילם ציון מן טיפה שמולד קזין ווית ווילוק טפה סולע כלו צהחר חלחו ודיין בכילה לוטל נרס כס קין קליט ישאלק ואנטוליה ינצה וכטיל: ומזה דויה יטפה קרלו לה אלין. פלום לון שכן רלי זילין וכטיס כייטין חיל על פסוק להלעת חמיס טאטה לון לוי קילא אלין. וכילה כסיד העיין לאילוס חור נחכינה צנה נטלס סס קו"ה צמספכו כי נסוד פוניה פאונ צ'יל ונסוד צנה יסלא עד ס' אלין זאיה

עַמְצֵי תְּקוֹנָתָלֶת וְאַרְבָּעִין וְאַרְבָּעִין בְּנֵיתו

13

יאות. עין פרי דא פ"ת, עושה פרי דא בת זגיה לכל חדר ברקאיות נבל חד אפיק לונוי. וועור עין פרי דא עטירא דאמצעיתא. עושה פרי דא צדיק. אשר ורעו בו על הארייז דא שכינטא רבל וויען אתחילן בה. והכא פקורה דפריה ורביה. למסעד אבן וויען הה"ד לא תחוי בראה רשבת יצרה, ומאן דאתבטל מפריה ורביה באלו אתחור ליהיא ארין יבשח ומגע ברכאנן מיניה כל חדר לפום דרגיה. מאן דפיגים לתחא פנים לעילא. לאחר הדתנו נשותיה:

תקונה ארבעין ורבע

בראשית תפון גערוי תפון אי"ש. ועליהו אמר ניאמר אלקיים יהי מארת ברכיע המשדים. מארת בתיב חסרוי דא אויריתא דרבכוב. Mai מארת דא אויריתא דבע"פ ואענגן דאוקטומה מארת חסר דא לילית ע' אנפין לאויריתא ובגין דא מארת בהאי אחר הווא דאטפר ביה כי ניר מצוחה ורורה אור עטירא דאמצעיתא וועלירו אתחמר את המאור הנדרול למשלהת היום ואת המאור הקטן למשלהת הלילה הכא פקורה למסעד צרקה. את המאור הנדרול רוא רעתירין. ואת המאור הקטן רוא רמסבנין. ובמה דסירה רווה מנ שטשא. ולא אית לה נהרא אלא טפה דיהיב לה שימוש. רבבי ציריך ב"נ למחוי מלוה למסבנא. אמרת לו עלי נאני פורע. דתבי ציריך ב"נ למחוי מלוה למסבנא. בנונא דא לויין ככביא ומלאי דא מנ דא. ומלאכיא דא מנ דא. רוא דמליה ומקבליין דין מנ דין והבי לעוה שכינטא דאייה סיירה קריישא מכב"ה ומקבילת מיניה האתחמר ביה כי ששש וויגן כי אלקיים. ורביביה זהה מקבל יהושע מן משה במתה דאווקמורו פנוי משה בפנוי חופה פנוי יהושע בפנוי לבנה. והבי הו כל נבייאיא קرم משה בנוון סיירה וככביא קדם שימוש דלא אית לו נהרא אלא משמשא:

ו' יחסן מנגה מספר כי יטול מספר לין: בראשיתzman פמי פמן לך. פירוט פיניכם גראדים יט נז הייטום קרי לך זוס חמם ולבדנה טיד"מ זיל ע"ס סמכוני נחלאות נמי ליטומ: מאיתן כתיב חסר ו' ולול אוירימל דנטמכ ספיס ולו זטאל קרייש. ומ"ס מלוי מלחת דל אוירימל דנטכ"ס גמיס מלחת ט' לרופה וויעי ען מלחה זכע"פ זטאל נליחו צעטלאה מן טביס' וכל אוירימל סיל נלמאו ולען דרכיס כלען מלחת על חורה זכט"ס י' מהיק. נטפין לחיקון חומרה: הבי סכינע למלה לו עלי ולו טרומ. פירוט לו מנטכער סכינע שעוד בטומי' בראשית

מִרְלָעַם שֶׁיְהוּתְּכֵי יִרְחָן צִדְקוֹנִשְׁבָּב כָּוֹם רְחוֹא יְרֻחָה הַשְׁעָר לִיהְה צִדְקִים יְמָאוּכְזָן

המרת צבי דפודעא ענפ'ח'עא תקונא ארבעיןוחד ותריזוותלה

וביניהם מיזקך דאייה כבונואדריכום תניגא תלין ביה ש"ב מצות לא תעשה יוסא תליתא
ביה כילל בלא כנינה תחלה פוקרונדרעשה ולו העשה בעגבין באחכלה :
בגדי צוותן מצלב ערכו וו' סמוך לזרע מכם

תקונא ארבעין ותרין

הנתקה מהתפקידים הדרושים בתקופה.

תובין ריבובן בח' א' אתון'. אם מכ' מא' ק' טהרבךן דוחבי ברשות לרבלא ל'ק' ה'כבל' יומ' א' אשכאר' ו' שית' וצנ' שית' מל'ן מלחין וטוטית חשהבנן גורטן' ושפיפס' דראחטער בזונ' שופיט' עוממי' מסעל'ל (טעס') ואילין' נובחן חילין' ק' דאי'ו שית' ותובין' דירחוא' נהג' מל'ין' ארבעין' ווירין' ארתון' ריבובן' אטביבן' שטיא' ווועא'. מהש סקסם טיל'ק יהוד' בחשכנא' בעניא'ו א' ק' ה'ה'כבל' ק' ל'ן' מל'ט כ'א' פ' בזונ'ו סקסם ווועה' פאנ'ל'ל'ן': ק'ה' כקע' צד'ב'ן' בעט' ק'ל'ק' סוד' מעל' א' אכט'

בכינוך קהילתי עניין: ב' מלחים כעומדים
צאצאים מושך וטוש צו' כלכלני' ב'
והיכן קפה' וחדרם בלאו רוס'.

לעומת דראטן על מושביהם גונלווהו – ובענין דע' עולם מלך רצין לנטע עולם ליה כלבי רוחית חומרת יירא ואו לאו – נזכר בירא לרבות האמצעים הדרושים לשליטה על הארץ. וכמו שפ' רוחית חומרת יירא ואו לאו – נזכר בירא לרבות האמצעים הדרושים לשליטה על הארץ.

כגון ליה ושכינעה איזו יונה אליה בלילה מאכבע אחותו ולו אתקרא איזה (ב) סקום אמר-

בדרכו נתקל בדורותיו של קדמונו, בדורותיו של אביו, בדורותיו של סבו, בדורותיו של גיטו, בדורותיו של אביו של גיטו, בדורותיו של סבו של גיטו, ועוד ועוד. וכך נתקל בדורותיו של קדמונו, בדורותיו של אביו, בדורותיו של סבו, בדורותיו של גיטו, בדורותיו של אביו של גיטו, בדורותיו של סבו של גיטו, ועוד ועוד.

הזהר דירקון לה אמרת מושג'ם גב' ר' יוס' ב' ר' עיר' ר' לילא ר' מילא
הנזכר בבראשית כט' ס' ו' נ' ר' עיר' ר' לילא ר' מילא

(ענין ע') וחישובו של בנק מון וולש שיקן לר' בן ר' והר' מונזון ובעל פה ר' ר' סודר ומזרעיה:

תקונה ארבעין ותלתן

בראשית מונדר' רב' דאייה (ט) גוריר ברוש. בדורותם ואדי
בשאיה' ישכון צדוקין לסתוריהם ואחרון שמע ישראל ואון קול
הנזכר שם כקונגדובות ר' סמואל גאנץ כל שם גאנץ

באהריה וגתולמו כבדו כאלהה אטומל בעיש מטהוא נוד שדרה גרא לאיל איטן פשע מאוריאו צפויו עטפם אטומל בעיש מטהוא נוד שדרה גרא לאיל איטן פשע

הנ' גדר וכמו כן יתגלה בז' נס' קטע נכון
טילם כב' ה' מכתבי קדושים מתקופה זו.

תקונה אהבעין ותלת וארבעה דפיה עא בע תמהת צבי קמו

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (310) 794-3111 or via email at mhwang@ucla.edu.

תקונא ארבעין וארבע

בראשית

והמשכילים יהו יהו כותר הרקיע

ספר חזhor

על חמישה חומשי תורה

מחנתא האלקין

רבי שמעון בן יוחאי זיל

עם כל המעלות המבוארין בשער השני

ספר ויקרא

וילנא

בדפוס והוצאת "ראם"

תר"ץ

Sp. Akc. Wydawniczo-Druk. „ROM“ Wilno.

1930.

MADE IN POLAND

דפוס ויקרא ב. ג. ת. ט. ט. א. ו. :

מוציאים הרבה מילויים לעולם וזה : ול עלייה ואבורה נפלאות מחריך : פורח לזרען וברוחן להרים :

ישיבת ספרינטער בעיילן בעייל שדי וילגון : ס. עטאל עטאל עטאל עטאל עטאל עטאל :

ואלה שבעת המאורות הנගלים

אשר נמטעו על כל החומרות הנוגרות מעלה'ן ונלו על חז"ק במיפוי לבם.

א) ספר הבהיר השלם (יע"ע לא נדפס מפנוי עם התה"ק רק איזו גנווים) והוא נדפס כלו בשלמות.
ב) פירוש על הבהיר (נדפס על הספר) מכ"י עתיק מהד מצלמיין הרשב"א ז"ל שקבל מהרמברן ז"ל בסורות הטה"ק זהה אשר הוא יסוד לכמה מאטרים בויה"ק ות"ז בירוען(הכ"י היה ספון באוצר ניק של הנרא"ד). גם נלו עליו הנחות ובאוור הנרא"א ז"ל.
ג) עומר מן (כ"י פירוש על האדר"ז מהגאון המקובל מרנא מנחים ז"י לנזאנן ז"ל (כעהט"ט שתי דות בן חורו של טהרתו) והיה ספון עד כה בכ"י (כטבא בשחג' להרוויז"א ז"ל).
ד) יהל אור (כ"י באורי הגאון תומך מרנא ר' אליהו מוולנא ז"ל. רובו היה ספון עד כה בכ"ג. כולל א) באור ז"ל כל נ"ח לוי וופע אור בהיר עליהם ואורו יתפוץ בראשו וט' פקוידי עם התשפט בלב רוחבנטה... יהל וופע אור בהיר עליהם ואורו יתפוץ בלאיר אור נдол בהרבה מאטרים במתנותיו ותפלאותיו שבח"ק ות"ז ואדר"ז וכו' ובכל יסורי הבטה דאמת. ג) באורו ע"ל הרשות (פיטוט אנטחרשיון) עם דמהדרוא בתרא וכל ההשומות ועם הרבה הוספות מנוח כי"ק על הגאנטנברג לאו-הנאה ותפלאותיו נדפסו כ"א במקומו. ד) לקוטרים רבים בטוף כל חלק הכלולים הרבו לשום ניסוחו ורבו ישבאו הרבה מאטרים מה"ק. ה) הנחותיו הופיעו לו שנתקנו מכ"י ז"ל. ח"ט ז"ל. ע"ה נדפסו בסוף ח"א] (טלבד הגנתו שבחון באורי).
ה) ספר א דצניירנא עם מאורו ז"ר ז"ל. אשר כבר נודע למקור נאמן לכל האדר"ז ולבל מצעות הנטז'ה דאמת. ונדרפס עתה (תקון הטעותים והשכושים הקורטיטים) עם הנחות תלמידו הרמייש"א ז"ל והערות הגאון המקובל מהרא"א מקאליש ז"ל. ועם הוספה לקוטרים רבים.

ו) קרני אור (כ"י) פירוש נפלא על הזה"ק מהגאון והחסיד לו' מורה ר' אלכסנדר ייסקינד ז"ל מהורדנא (כעהט"ט יש"ח) רובי מלקט מנדייל מפש' הזה"ק. והוא ספון עד כה בכ"ק (והגאנט בחסכונותיהם ישליכו) בשבח הספר מאר מאר.

ז) נפש דוד (כ"י) באורי הגאון המוכחה מה"ד דוד לורייא ז"ל (הפטורס בחכורייו על פרדר"א והמדרשים). וודר הנגיד פרט נקיותו לבאר ולברר הרבה סודות בויה"ק והגיה בו הנחות נפלאות והערה מקור מאטרים רביים מה"ק (כטמות שב' ואוקטוח) בש"ט ומדרשים. נס העריך שיטות הזה"ק גנדי שיטות הש"ט והפטוקים נמקומות שלזקון בהן.

ג) הדפסן בראשו פסק הגאון ר' דילאטש ז"ל והקדמת הגאון החסידי המקובל טוהרשר שלום ברוואנו ז"ל. (בעהט"ט מקדש טלך) והקדמת הרב הכהניה ספר הזה"ק דפוס מונטווינה. והקדמת הרב הגדפס זוהר דפוס קושטאאנטיניא וודר הוכפנו בו מעלות רבות אשר ברורתי מטפתי זוך שנדרפסו במנטובה. קריומונה. לובלין. זולצבאגן. קושטאאנטיניא. אמ"ד. לירוגן. טלאוישטן. גראטליס ושאנו. דטוטס וקפלנס מטה. את הpsilon אל ספר הזוהר הזה. הינה וגנטק ע"פ דפוסים הוויה לאשונים ומדוקים, ורבבה נסחות שנות שנמצאו בדפוסים הראשונים העננים בפנים מוקפות (ונרשף צלהן ס"מ או ל"ג) וזה הפטנסנו דף על דף כזהר דפוס מנטובה (קטן). אולם יען יש הרבה ואשונות שצינו בספריהם את דפי הזוהר לפי הנדרפס בקרימונה. כמו השלה"ה. מנ"א. בית אהרן. אספקלריה המארה וכו'. וכן שוננו על נליין הזוהר נס את ציוני הדפים שבזהר ד' קריומונה (נכ"ט ר'יך) למען ירעו קוראי הספרים הרם أنها למצוא את המאמרים.

אין דשות לאיש בלעדנו לדפים אלו להו"ל אחת מן החומרות שחווטט בעטנאותיהם דחומי שוכות הרסטן לנו לברינו הוא ולא יכול איש בלעדנו להרדים לא כלן ולא מקודם. לאם שם הרשות זלה. לבון בכל אופן שייהו.

אחרי מות

זה נחר דוח כודח נארין מעתהון ונארין הילפין נארו. קרין כלנו נפלין כל חוקיינו
אעטוף. ואלמי נידך זאמון יקלת מונוטיס נאנס אלאנטמי טאגמאין. קליג מיטקבר ערמא
אייך זאמן יומת ח' נאכלת הי' מיטטוס חומת. (ג) טמצעו גען המערין שאלת נארין וטמץ ברכ
טמצעו לאוועג ננדיגו ולטעל לטנזרו. (ה) טמצעו גען המערין שאלת נארין וטמץ ברכ
טמצעו כטתקבר ביה סאטור קליג. מהנג מלך קאנזווילס נמיי"י ביען דליך מילג
טנטזויה לאוועג ורביי"י. (ו) טמצעו נאנט (טאנט-ה'ג) ראנזוי"י אאנזוי"י ברוועט אונטז

האות מלה

תגחות משליח
עיוון פיליך וזה כמלה מגן
ללהטיכם חכם נבנץ
מקבב רוף קץ

נוצץ אורות
פלחים ממנה כיו' כל מה
מן... ומיין מ' פ' ס' :
כג'... גל'... 3 :
(ה) כי יסוד יוסר בז' ו' :
ג' נסוד נבוח בז' עיר
מסתו פקו' כת' ב' גבר
עטמו' בט' זמ' זמ' זמ'
בגמ' מ' ו' ולמ' זמ'
תמצן זמ' ו' מיטן מ' זמ'
(ו) ריש' מ' מ' זמ' זמ'
בגמ' זמ' זמ' זמ' זמ'
יעוץ זמ' זמ' זמ' זמ'

שְׁבִיבִי נָגָה
בְּמַעֲלֵי וְעַל כְּסֶפֶרְיוֹ סָמָךְ
דָּלְלוֹן סָסָהוֹן וְזִ

לען כ"ג וזכותה תחבר ט' גוונכה כל כחותיה מהז' עז' קדש. בורי הילך ומ' ק' יומם פ' מהו כ' מתחפּטן

ו' היה נחמד דה בדור נגידיו מפתחון וככלין לאפין לנו. • כדרון כלנו נפלן מעל חכמיינו
זה מיטון ווחמרי כדרון טהור יקר מילוטית לנעלם ואלענמי טלמיין. • קולם מתקפר נומה
זאת וגאות למליך גאנדיינו ולמהר טטטו. • (ט) סטטוטי גאל חמלרין שאר כתני ונונז'ר
אנז' ריכוז כד לתקפר צ'ס סאוז קלון. • תמן מכל קטוטיטטס נפנ' • • • כיוון לדתיכ' ממכ
פוחיקס למאוי לפנ' • • • אלהי ח'יר יומק (שנות קע' 3) נפנ' • • • מומקס. • רטיגת מריסה
לעטנסקיין פסחין ווילני דינין. • בככל יומחה ומול בעי דינין חרטמסין לוחטפהחה בדרנה
ל-האטה זומת דוחקיי תנטען ליריה. • בככל יומוח סלקין. זינן לנו לומליה-דיניג ומתקני
כט' טעללה דרכמיי למלאכי. • קידס. • בככל יומוח בטען ישאלל לתה נמדדי בחרווומת
נווון מליכינו זומאי יימעל מס' חמ' יוליז' זרכראטיין לריצ'ט ברסמי. • ברובויהם

ווערטנמל - וכל אונון ספרין דפֿטְיוֹן קמייש וכטבִּין קמייש כל אונון מוכנן סוח מושע זון וומכט לען מללא. בס"ל מכל חטולעקס ליפוי יי' בטטרו. ניפוי יי' ממס - אונון לממרין קדר ערד בעכל האמליין ולען ייך. וליט רשו נעלחער לילימע טפְּטָקָן אללה כהאל צעל דפְּטָמָן פְּלַגְמָן ווקדער, סמלו קידישען צפומיס וcad האה לאַטְּפָעָל וומטאַךְר. בפְּמוֹסָה זאָוָן קלוּן גַּמְּטִיך וְצַטְמֵץ בְּזַיְתָּאָגָר מֶלֶךְ צַפְּמוֹסָה לְכַגְמָן וְלְוָמָר טַפְּטָקָן. פְּלַח פְּלַחְנָה טַפְּטָקָן בְּלִיטְעָן גַּעֲלָהָן דְּמַעְמָדָה. ולכדר הַסְּחִיר גַּוְפִּיס וְקַדְךְ יְדֵי נְגַעַל בְּטוֹמָגָן חַמְלָעָן קְדִישָׁה. ערד דִּינְגָּוּן לְמַעַל אַלְתָּה תְּחִילָה גַּעֲלָהָן קְדִישָׁה מלָא. ג' - זְוִירָן סְתִּינָן יְהָבָבָן קְדִישָׁה. וְעוּיְמָה מְרִי דָּמָר יְמָה בְּלוּבָר (בררבָּן הרוחה) וְעַבְדוּן דְּזִי וְזִוְּבָחָה.

ונז' וקטליהם ווְהַבָּעֵד זִקְפָּל בְּגָלְיָה . נֶמֶל ג' פְּסִינָן וְלִלוֹ קִיְּמִין בְּקוּמִיּוֹת וְלֹהֶגֶת נֶמֶל בְּתִרְכִּים (kos ḥaṭzir berṭwotc) נֶמֶל ג' פְּסִינָן הַלְּחָן (צִימָל בְּלָבָם) חֲסָתָר לְוָלְמָה . נֶמֶל ג' פְּסִינָן לְמִסְתִּס קִיְּמִין וְחַסְכָּר טַלְיָה . טַלְיָה לְהַלְרָר דְּמָתָל שְׁמָעָן קָל וְדָלָל לְלֹוּכִיָּה מְזֻמְרָן וְהַלְּקָן גְּדוּלָן פְּרִישָׁן לְנַעַילָה זָהָר לְקָמִיר קְבוּרָה מְתַכְּבָה קָל גְּדוּלָיָה וְבְּיָדוֹ תְּמִידָהָן . לְיָה כְּגָלָה זְלִי כְּנַעַילָה זְהִיר צְחִיר הַבְּתָחָה . הַזָּהָר סָכָה בְּבָזָה יָחִיד שְׁמָחָה נְפִיק רְטוּחָה דְּנוֹהָרָה מְזֻמְרָמָה מְלִיחָה וְטוּרָה מְפִסְמָנוֹת דְּכִיָּה לְלֹעֲלָה חַזְוָנָה צָלָל כְּתוּב הַתָּרָה חַנְלָה רִיחָל כְּתָרִי טְקָנָה לְשָׂוְנָמִיס וְחַקְיָעָה לְבָהָר כְּדִין כָּלָה כְּהָרָה צְלָמִים וּפְנִירָה לְיָה מְשָׁמָח מְמָן . כְּתָמָה כְּגָלָה פְּוּמִים נְגַלְתָּה לְרָעוּמָה בְּחִדּוּוֹתָה זְאַבָּה לְלֹעֲלָה . בַּתָּר דְּסִיס זְקָפָן כְּרוּכִיָּה כְּמַנְקָלִיָּן גְּדָפִיָּה וּמוֹמָרִין כְּדִין דְּמָעָן גְּרָאָה אֶתְמוֹתָה שָׁה וּמִין מְזֹוֹתָה לְכָה וּמְמָה יְדַעַנְיָה וְהַסְּכָבָל נְלֹוֹתִים כְּמוֹת דְּפָאִיכָּה (שְׁעָרָה 6) חַס יְהָוָה חַוּלִיכָּס כְּבָסִים כְּכָלָג יְלָבִינוּ . וְאֶתְהָ תָבָ נְחֻמּוֹרִים וְלֹא נְלֹוֹתִים . כְּמָה כְּחַולְקִים לְכָלָג וְלֹא נֶלֶד יְהָוָה מְלֹא כְּחָדָשׁ מְבָתָחָה כְּאֹהֶן יוֹמָה טַלְיָה וְתָהָל עַל סָהִים סְעַתָּה כְּקָבִיב (מְלָאָס אַמָּה) לְבָבָי הַנְּסָס סְכָבָה נְחַמֵּי הַנְּסָס סְיִי מְלָאָי :

זיהוֹתָה נכס לחקלאותם ב⌘הן הפטני' גמלו' מהן משנו' לה נפחו'יכס וגוי' .
ב' ח' י' ט' פ'ח' (ט'נ'ח' ט') נכס' ח'ל'יך' ג'ל'יך' ט' ר'וח' ז'ק'ר'ג' ל'ח'ך'ר' וגו' :

הפטן מירץ ציליך נפצי חוקך ציליכת ממעני לך מהי נפצי מזינך · מה רויין בקדמי לוחךך · יסתחרך ממעני לך · חלך אכפי טהרה קב"ה וחחה ונכלה רכלח ייסחאל אהמי נפצע ורהיי לנוּא · נגון כד הייחיד להבדקהךך ותחזרך נחרכחה לרשותך · ר' יוסי אהם במעטה דב"ג גהס צנרטיס נפצה סלקה והסגדית בז' בא"ג גול כל מט דעתך בכל יומך · נופת אהם לנפצה נפצי היוויך ציליכת

בפיו י' דרכו של מלך שילק לעוזר בדורות כמכממה י' מתקנת' כב' ר' כ' כלום מתקנת' חורש המהמה ומוכון לעתה כו' ו' טעלה ה' חיה' בחרעוני' ז' בדורות כמכממה י' מתקנת' כב' ר' כ' נ' ז' מתקנת' נ' ג' בערים נגנוף תפלת פיסיק' ל' בדורות גאנט'ו ה' קפ' ות' ק' ז' גאנט' ר' ז' בדורות כ' פארס. מוחזין נ' גאנט' ותק' ע' ר' ל' ק' ס' ו' ק' ז' ק' ו' ק' ג' ז' מיל'ו' כ'

שבוי ננה

אַפְּקָלִירִיא
הַמְּאִידָה

ספר
תיקוני חזהר

ע"ג
מלאת הסולם

ס פ ר

תְּקֻוָּתִי הַזֶּה דֶּר

סודתנו האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זצ"א

שבעים פנויים לתורה במלחה בראשית

עמ' הביאור

מלאכת הסולם

המפרש דברי החקיון בסולם בין העניות המשותפות והן הפטיפות והסתופיות. בולעת כפירות הסולם על הזוהר ופערות פועלות הסולם על השפטות הזוהר והתקין עד תיקון ציב – וקצת הופפות. מתחילה מתקון צ"ג ואילך.

כ מ ע ט

חלופי גרסאות

פסורת הויה

פראה פקמות לכל ענן בכ' חלקי הויה, התקני
בכ"א שינו הנשחאות מהדומות שמשנה שי"ה
עד הזום.
וגם חזר חוש ותקונו חרשיט.

בஹוצאת "אור הגנוז" ירושלים טובב"א

יא) והכי, כל מאן דפיגים אוט ברית בהאי טפה, דאייה יהודא, זורייך לה באתר אחרא, גרים לה למיהוי יבשה, מסטריה, דאסטלק נביעו ויהודה מינה, ואשתארת אייה יבשה, ודא גרים חרבן עלמא. מיד אתמר: טונחר יחרב ויבש, דאייה נהר דנפיק מעדן, דאשי לייה לגן, דאייה אוריתא שבעל פה, ז דאייה מתשקייא מאוריתא דבכתב, דכלילא ג'ן סדרים דאוריתא.

תקונא ארבעין ותלתן

ליום כ"ב

א) בראשית, תמן: א את"ר יב"ש. ודא אייהו: אונחר יחרב ויבש. בההוא זמנה, דאייה יבש. ואיהי יבשה, צוחין בנין למתא ביהודה, ואמרין: ב שמע ישראל, ואין קול ואין עונה. הדא הוא דכתיב: ג אז יקרואוני ולא ענה.

חולפי גדרות

ג נ"א לגן דאייה אוריתא דבכתב דכלילא גן סדרים דאוריתא. מנוטובה. א נ"א לא"ג אחר. טונטובה. נ"א מהרמ"ק אורת יבש או תאר יבש. ד".

ஸותה הזהר

ט (ישעה י"ט) ז"ח רות אוט رس"ה צ"ע. א) (ישעה י"ט) לעיל תמ"ב צ"ג. ב) (דברים ו') זהר ויצא לא"ג צ"א. ג) (משלי א) ז"ח יתרכז צ"א צ"ה.

מלאת הסולם

ማמר: ג' אומנן: יום א', יום ב' ויום ג'

שבכ"פ, שהוא נשקיית מתורה שבכתב שהוא ז"א הכלוליה ג'ן סדרים של התורה. (עיין מע"ס תכ"א מאות תה"ט עד אות תה"ט).

פירוש, השמיים, הוא ז"א, ומתחת השמיים, פירושו הנוקבא דז"א, שהיא מתחת מדרגת ז"א, דהינו מתחת השמיים ממש. ומהם, פירושו מוחין, ושיעור הכתוב שיתקצזו המוחין אל הנוקבא. והוא לאפיקי, כי בכל מקום שנאנדר מתחת, והינו מחוזה ולמטה של אותו מדרגה, כי עיקר כל מדרגה הוא מחוזה ולמטה. אבל כאן אין כונת הכתוב על מחוזה ולמטה של ז"א הגakra השמיים, אלא מתחת ממש, דהינו מתחת כל מדרגת הז"א, שהוא הנוקבא (וע"ע ב"א סולם אות שע"ז).

תקונא ארבעין ותלתן

ማמר, בראשית: אונר יבש

א) בראשית בראשית נוטרייקון שם אונר יבש, דהינו מקום יבש. וזהו, ונחר יחרב ויבש. הינו שאין השפעה מבינה לאוין בזמנ ההוא, שהוא, ז"א, יבש מלחת שפע למלאות והיא, מלכות יבשה מקבל שפע ואיז צועקים הבנינים, הינו ישראאל למתה, ביהוד. ואומרם שמע ישראל, ואין קול. הינו ז"א, ואין עונה, מלכות. ושותה: אונר יקרואוני ולא ענה. כלמור, שהקב"ה לא יכול התפלות והיחודים של עם ישראל ח"ז. (עיין הקשה ז' אות צה).

יא) והבל וכך מי שפוגם אוט בדירת, בטפה ההיא, שהיא היחוד, גורם לה להיות יבשה מצד. דהינו שנסטלק הנביעה והיחוד ממנה הינו מלוכות, ונשארת היא יבשה. וזה גורם חורבן העולם. מיד נאמר ונחר יחרב ויבש, הינו היינו הייסוד ז"א שהוא נהר היוצא מעדן. דהינו ביצה. ומשקה לגן, שהוא מלכות שהוא תורה

ב) והכى, מאן דגרים דאסטלק קבלה וחכמתא מאורייתא דבעל פה, ומאורייתא ד בכתב, בוגרים דלא ישתדלון בהון, ואמרין: דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא, בודאי כלו זהו יסלק נביעו מההוא נהר, ומההוא גן. ווי ליה, טב ליה, דלא אתברי בעלמא, ולא يولיף ההיא אורייתא ד בכתב ואורייתא דבע"פ. דאתחשיב ליה כלו אחזר עלמא לתהו ובהו, וגרים עניות באעלמא ואורך גלוטא.

ג) דוי אמר אלהי"ס תדשא הארץ דשא וכו', אמר רב אלעוזר: אבא, והא קרא ליה יבשה, דמאן תדשא הארץ. אמר ליה: ברוי, הכא אוילף תיובתא לכל בני עלמא, אדם בר נש יחוור בתיובתא, נחית לה נביעו דאסטלק, ומה דהוה יבשה, קרא לה ארץ. ונهر, דהוה חרב ויבש, קרא ליה מקה המים, וימים. הדא הוא כתיב: ז ויקרא אלהי"ס ליבשה ארץ ולמקה המים קרא ימים.

ד) בההוא זמנא, דאתקרי ארץ, מה כתיב ביה: ויאמר אלהי"ס תדשא הארץ, לאפקא זרעין ואיבין, דאיןון נשמתין, *) כל חד לזניינו. אלין נשמתין, דאתגוזרו מכורסי יקריה. ואلين רוחין, דאתגוזרו מללאכים. ואلين נפשין, דאתגוזרו מאופנים. כל חד אפיק

חלופיג גראות

משורת הוה

ד) (בראשית א') הקשה ז ע"ז צ"ג. ה) (שם) שם ב נ"א ל"ג וגרים דלא ישתדלון בהון. הגרא"א. ג נ"א הוות. קושיש'. ד ברוב הדפוסים הוא מנוקד: מאן.

מלاكت הסולס

מאמר: בראשית: אחר יבש

כאן הכתוב מלמד תשובה לכל בני העולם, שאם בן אדם יחוור בתשובה יורד לה למלכות השפע שנסטלק, ומה שהיתה יבשה, קורא לה ארץ שנונות פירות. ונهر שהיה חרב ויבש, קורא לו מקה המים וימים. זש"ה, ויקרא אלקים ליבשה ארץ ולמקה המים קרא ימים.

ד) בההוא זמנא בזמנ ההוא שנקרת הארץ, מה כתוב בו: ויאמר אלקים תדשא הארץ. היינו להוציא רע ופירוט. כלומר, שם נשמות כל אחד למינו. כלומר שהמלחמותDACLIOT משפיענה נשות לביע", אלו נשות שנגוזו מכסה הבבוד דהיינו ברייה. ואלו כחות שנגוזו ממלאכים דהיינו עולם היצירה. ואלו נשות שנגוזו מאופנים דהיינו עולם העשייה. כל אחד מוציא למינו, וכל אחד בראו. עז פר' זה תלמיד חכם שהוא נגד תית עשרה פרי זה בת זוגו. שהוא נגד מלכות.

ב) והכى וכן מי שהסתלק קבלה וחכמה הפנימית, מתודה שבע"פ ומתורה בכתב, וגורם שלא יעסקו בהם, ואומרים שלא יש אלא פשט בתורה ובתלמוד, בודאי כלו זה יסלק המבווע מההוא נהר, ז"א ומההוא גן, מלכות. היינו שנגורם שאין יחוור בזין. אויל לו, טוב היה לו שלא נברא בעולם, ולא למד תורה בכתב תורה שבכתב לשלא שבע"פ, משום שנחשב לו כאילו החזיר העולם לתהו ובהו, וגודם עניות בעולם ואורך הגלות. (וכמ"ש בתיקו לי).

ג) ויאמר אלקים תדשא הארץ דשא. ויאמר אלקים תדשא וכו', אמר ר' אליעזר לר"ש אבוי, אבא, והרי הוא קורא לה יבשה, ואייל מה ממשמות תדשא הארץ. כלומר לפי הניל' שהארץ יבשה ואינה נותנת פירות א"כ מה"פ תדשא הארץ שמשמעו שהיא נותנת פירות. א"ל, בני,

לזוניהו לכל חד בדקה יאות. עץ פרי: דא תלמיד חכם, עושה פרי:
דא בת זוגה, לכל חד בדקה יאות, ה כל חד אפיק לזוני.

ה) ועוד עץ פרי: דא עמודא דאמצעיתא. עושה פרי: דא צדייק.
אשר זרעו בו על הארץ; דא שפינטא, דכל זרעין אתכלילן בה.

ו) והכא פקודה דפריה ורביה, לمعد איבין וזרעין, ו הדא הוּא
דכתיב: ז לא תהו בראה לשבת יצרה. ומאן דאתבטל מפריה ורביה,
כללו אחזר לההיא ארץ יבשה, ומגע ברכאנ' מינה, כל חד לפום דרגיה
מאן דפיגים לתטה, פגיס לעילא, לאחר דאתגזר נשמתיה.

חולפי גראסות

מסורת הזוהר

ה בהרבה דפוסים כל חד אפיק לזוני הוא מוקף.
ו נ"א דאתמר בהון. דפ"ג.)

מלاكت הסולט

מאמר: בראשית: אחר יבש

אותן הנשמות כדי לשומרו. וכו'. פירוש כי
באתערותא דلتהא אתער לעילא, גורם זוג
קב"ה ושכינתי. ואו הנהר, שהיא יסוד דז"א,
נבייע תדייר במeyeן דוכרין. ולא יפסקון
מיימי מהשפיע בנוקבא. וימה שהיא הנוקבא
דו"א אתמליה בכל סטרין, מתמלא מכל
הצדדים, רהינו הן מסטרא של הזוג להחיות
העלמות, והן מסטרא רוחלהות נשמות. ונשמות
הורשות מתחדשות ויוצאות מעין הרוא. כלומר
לא NAMES חדרשות ממש, אלא NAMES ישנות
שכבר הי בארכן הראשון ונשרו ממנה מחתמת
חפה דעצה"ר, הן תזרות ומחדרשות ע"י האי
אלילנא, שהוא ז"א ע"ש היטב ושם אותן כי"
ולפ"ז יבואר היטב מש"כ כאן באות ו' וג"כ יזבנ
מ"ש באות ג' כי ע"י התשובה נחית לה נבייעו
דאסתלק וכו', כי בדומה למ"ש בסולם הנ"ל כי
ע"י אתערותא דلتהא אתער לעילא גורם זוג
קב"ה ושכינתי וכו'. כך ע"י תשובה מתמלאת
המלכוז משני הוגים הנ"ל ומה שהיתה
יבשה בזמן החטא, או בזמנם המגנות מפנימיות
התורה, נעשיה ארץ הבטיחה פירות לאחר
התשובה. ומה שנאמר כאן ומאן דאתבטל
מפריה ורביה באילו אחר לההיא ארץ
יבשה וכו', נתגאי שם (באות רב"ב) ז"ל
ומאן דאתמנע וכו'.

ה) ועוד יש לפרש עץ פרי, זה עמוד
האמצעי. דהינו ת"ת. עושה פרי, זה צדייק
זהינו יסוד. אשר זרעו בו על הארץ זה השכינה
זהינו מלכות. שכל הורעים כללים בה. כלומר,
שכל הספירות כוללים בה וכל הנושמות ממנה הם
יוצאים.

ו והכא פקודה וכאן מדורמו המצוה של
פריה ורביה, לעשות פידות וזרעים. שנאמר בה
לא תהו בראה לשבת יצירה (וכמ"ש לעיל
שתהו הינו מניעת הפירות)ומי שמ恬בל
מפריה ורביה כללו החיזיר לההיא ארץ, (דהינו
מלכות בשעה שהיא באזוג עם ז"א), יבשה.
ומגע ברבות ממנה כלומר, שהוא מונע החיבור
שליה עם ז"א שאז נקראות יבשה כמ"ש לעיל כל
אחד לפי מדרגתנוomi שפוגם למטה פוגם למעלה
לאותו מקום שגזרה נשמותו. כי כפי אורותאתא
دلתא כד אתערותא דעלילא.

פירוש כי נתבאר בהקדמת היזד אות ר"ט
לאתעסקא בפריה ורביה וכו'. ע"ש בסולם
וזיל כי מי שעוטק בפריה ורביה, גורם לאוינו
הנהר, יסוד דז"א, שייהי נובע תדייר. ומימי לא
יחדרו, והם שהוא המלכות, מתמלא מכל
הצדדים, ונשמות חדשות מתחדשות ויוצאות
מאותו האילן, זכאות רבים מתרבים למעלה עט.

תקונה ארבעין וארבע

א) בראשית, א תמן: תר"י, תמן: א"ש. ועליהו אמר: א) ויאמר אלהים יחי מארת ברקיע השמיים, מארת, כתיב, חסר ו', ב' דא אוֹרִיְתָא דְבַכָּבָב. ג' תמן אש, דא אוֹרִיְתָא דְבָעֵפֶה. ר' דאתמר ה' בה: ב' כי נר מצוח ותורה אור. 1

חלופי גרסאות

מסורת הזוהר

א גירסת הגרא": תמן ארת תמן אש, ועליה אמרת כי. מארת כתיב חסר דא אוֹרִיְתָא דְבַכָּבָב, תמן אש דא אוֹרִיְתָא דְבָעֵפֶה. דאתמר בחון כי' ותורה אור, ועליהו. ב' נא כתיב חסר, דא אוֹרִיְתָא לילית שביעין אנטפַן לאוֹרִיְתָא. ובגין דא מארת בחון. מונטובה. הגרא". ו' נא מוסיף: עמודא דמצעיתא. דפו".

א) (בראשית א') הקשה? א' את ר"ט צ"ג. ב) (משלו ו') זהר וישב צ"א.

ול"ג חסר ו'. מונטובה. ג' נא מוסיף: מאי מארת מוסיף: ואף על גב דוקומתא מארת חסר, דא בהאי אחר ההיא דאתמר וכו'. דפו". ה' נא דמצעיתא. דפו".

מלאת הסולם

מאמר: בראשית: אתר יבש

שהוא ממש קשור לעניין יהוד של זיין. אבל מקור המילה בפקודין של ימי בראשית הוא וודאי שיר' ליום ה' והוא מדורמו בפסוק ישרצוו הימים שרצ' נפש חיים. (וע"ש אותות רטייש). והנה בתיקון הזה פירש את בראשית לפ' מה שנאמר ביום השלישי, ובתקון הבא מפרש לפ' מה שנברא ביום הרביעי. ואח"כ ביום החמישי. ובתקון מ"ז לפ' יום הששי, ובתקון מ"ח יום שבת.

ביאור הדברים המלכוט נקדמת דיוונגה דכליל כל דיוונגן, כי כל הצורות של הנדר"ן דקדיקים ומלאכים דג' העולמות ב"ע נמשכות על ידיה, שהם חיליה וצבאית, ולכן מי שאינו עוסק בפלריה ורביה, נמצא שהוא כמעט דמות המלכות, ומוכבב מלאוציא כל חיליה; צבאית, כי ע"י תערותא דלתתא יוצא כנגדה אתערותא שליליא, וגורם לווג קב"ה ושבינה, להוליד נדר", ומלאכים בבי"ע. וזה שגורים להזהא נחר דלא נגידין מימי שגורם ליטוד ויז"א שלא ישפייע מין דוכרין לשכינה הקדושה. ופוגם בברית הקודש בכל הבחינות שלו. כי הוא מעכט כי בחינות הזוגות, הן מסטרא דז"ק והן מסטרא דג"ר (וע"ש היטב). והנה בזוהר מופיע מזות פריה ורביה בפקודא שתיתאה, והוא מבוסס על הפסוק ישרצוו הימים וגרא, שיר' לביראה של יום ה', ואילו כאן זה מופיע על הפסוק של תדשא הארץ דשא, שישר' ליום ג'. ואולי משום שהכתוב מודרך על שני מגבים כשהיא יבשה, דהינו בזמן שאין זוג בז"ן, ובזמן שהיא נותנת פירות, דהינו בזמן שיש זוג בז"ן בדרך שנתבאר לעיל, שהוא גם תלוי בתשובה ומכיון שהעה את הענן של חשובה וקיים אותו עם הכתוב תדשא הארץ וגרא, הביא ג"כ ענן של תשובה גם לגבי עניין פריה ורביה

תיקון ארבעין וארבע

מאמר: בתרי אש

א) בראשית, בראשית מריםו שם אותן תרי דהינו שנים. קלומר עיר ונוקי כהש נפרדים, ויש שם אותן תריות אש. קלומר שני מימי אש והכוונה על התורה כמ"ש שהיא כתובה אש שחרורה על גבי אש לבנה, ועליהם נאמר ויאמר אלקים, יהיה מארת ברקיע השמיים, מארת כתוב חסר ו' וזה תורה שבכתב (קלומר שכתו בילשו יחד שזה נוגד זיא לבד. שהוא לבדוק נקרא אוור) ויש שם אותן תריות אש, וזה תורה שבע"פ דהינו מלכות שנאמר בהם כי נר מצוח ותורה אור. שהמלכות נקראת נר, וזה נקרא תורה אור שהוא מair למכות.